36 DE ANI PE TERENUL DE FOTBAL

De curînd, fotbaliștii din Brad l-au sărbătorit pe IOAN ALIMAN pentru 36 de ani de activitate sportivă prodigioasă, plină de rezultate dintre cele mai frumoase : 16 ani jucător la echipa Mica Brad și 20 de ani de activitate ca antrenor. Cu prilejul sărbătoririi, forurile sportive locale i-au înmînat lui **Ioan Aliman** plachete, diplome, flori.

Din viața copiilor antrenați de **Ioan Aliman** am putea scrie multe. Exemple, din multe puncte de vedere, și pentru seniori, acești juniori umplu de bucurie inimile publicului din Brad, dornic de spectacole fotbalistice reușite, corecte, pline de sportivitate și colegialitate. Să amintim doar un singur fapt.

Se juca meciul de juniori **Aurul Brad — U.T.A.** Rezultatul continua să fie 0—0. Un atac la poarta arădenilor nu mai poate fi oprit decît prin fault, pe care arbitrul **Ioan Gama** din Simeria îl sancționează fără șovăire : penalti. Moment de tensiune, speranțe, nervi. Execută **Ștefan Traian**, puternic, dar și peste poartă. Toată lumea se aștepta la mustrări, la reproșuri. Dar nu s-a întîmplat așa : colegii au venit la el, l-au bătut pe umăr, l-au încurajat. Aurul a pierdut partida cu 2—1, dar nici după meci cuvintele nu au fost altele decît de încurajare. Toate aceste gesturi frumoase își au obîrșia în educația pe care **Ioan Aliman** le-o dă juniorilor săi. El este „părintele" multor astfel de copii ce au călcat gazonul din Brad.

Festivitatea de premiere a antrenorului Ioan Aliman (primul din stînga) pentru cei 36 de ani de activitate sportivă la Brad și a echipei de juniori Aurul Brad pentru frumoasele rezultate înregistrate pe tărîm sportiv. Foto: EUGEN MOGA-Brad.

VIZITÎND STADIOANELE ARADULUI

Într-o însorită zi de octombrie, cu un cer de un albastru mediteranean, cu o răcoreală plăcută care te îmbia să lași treburile de o parte ca să fii prezent pe un stadion, am plecat cu gîndul să vizitez terenurile de fotbal ale Aradului, să scriu un reportaj despre sutele de tineri pe care credeam că îi voi întîlni acolo, îndrumați de antrenorii lor. Dar nu i-am găsit. Și atunci, în locul unui reportaj cu oameni, a rezultat unul despre stadioane.

U. T. A.: GAZON ȘI... PRAF!

Stadionul textiliștilor a îmbrăcat haină nouă în această toamnă, avînd la ora actuală unul dintre cele mai bune terenuri din țară. Interesul acordat de conducerea asociației sportive U.T.A. pentru baza sa sportivă trebuie apiaudat. Ce păcat însă că acest interes s-a limitat doar la asigurarea celor mai bune condiții pentru formația de seniori (într-un singur sens de fapt, fiindcă „echipa mare" nu are un teren de antrenament, deși au trecut ani de cînd pe fostul teren secund s-au construit noile hale ale uzinei). Pentru că pe juniori și pe copii, pe cei ce încearcă să absolve „academia de fotbal" de la U.T.A., i-am găsit bătînd mingea pe un teren de zgură, neîngrijit și neudat, în mijlocul unui nor de praf. Antrenorul Farmati era obligat să distingă pe cei ce au greșit execuțiile tehnice, neputînd efectua una din îndatoririle sale, aceea de a se îngriji să le asigure micilor fotbaliști cele mai bune condiții de învățare a sportului lor preferat.

Oare așa se procedează în mod curent la U.T.A. cu puitorii de mîine ai tricourilor alb-roșii ?

O TRIBUNĂ PENTRU UN... STADION!

Arena C.F.R., devenită acum C.F.R. — Vagonul, s-a îmbogățit cu o tribună din beton care îi ridică cu cîteva mii de locuri capacitatea. Foarte bine ! Numai că tribuna are povestea ei: înlocuiește... fosta bază sportivă Vagonul pe care, ca și la U.T.A., s-au amenajat noi ateliere ale uzinei. Cu toate că Legea nr. 29/29.XII.1967 și H.C.M. 629/27.III.1968 stabilesc că o bază sportivă nu poate fi desființată înainte ca alta să fie construită în locul ei, dispozițiile au fost nesocotite atît de conducerea uzinei cît și de organele sportive locale care au acceptat încălcarea ei.

Și așa s-a ajuns ca sumele oferite pentru dezafectarea stadionului Vagonul să fie folosite pentru această tribună. Socoteală de „gospodari".

REÎNVIE BĂTRÎNA ARENĂ GLORIA

În ziua în care am fost oaspeții stadioanelor arădene, se lucra de zor la întinerirea arenei Gloria, cea care aproape că se confundă cu începuturile fotbalului din Arad. S-a pornit de la refacerea drenajului, s-a nivelat din nou terenul de joc care acum se odihnește sub o plapumă verde de gazon, au fost întinerite și instalațiile anexe. Nici pista de atletism n-a fost uitată, astfel că Gloria a reînviat. O paște însă pericolul ca înnoirile aduse să dispară în neant dacă o mînă de gospodari nu va pune stavilă în fața celor ce vor să folosească noul ei gazon de dimineața pînă seara. Mai bine s-ar amenaja și spațiul din dreapta terenului central, tocmai bun pentru ore de antrenament.

ÎN REST — BĂLĂRII ȘI GROPI!

De necrezut, dar în acest oraș al fotbalului, care este Arad, celelalte terenuri vizitate se prezentau în starea maidanelor copilăriei, încît te întrebai cum de au fost omologate de cei în drept. Poate cu excepția terenului nou numit Olimpia, unde se întrezărește dorința noului proprietar, întreprinderea arădeană de construcții, de a face unele amenajări ; sau a celui de la I.A.S. „Sere" unde există condiții excelente de joc și pregătire, dar... nu sînt fotbaliști. Nici mari, nici copii sau juniori. De ce ? Pentru că, spuneau toți cei întrebați, terenul de la „Sere" e departe. De fapt, numai un kilometru desparte cartierul Grădiște de această excelentă bază sportivă, atît de puțin folosită, în ciuda faptului că, în afara celui de fotbal, se mai află acolo terenuri de volei și tenis, săli de ping-pong și popice, vestiare etc. Ar fi de dorit ca forurile sportive locale să conlucreze mai strîns cu cei de la „Sere", dornici ca pe baza lor sportivă să se desfășoare o activitate cît mai bogată.

În rest — gropi și bălării ! Ca la Indagrara, Motorul etc. Cît despre Titanus, fosta arenă din Aradul Nou, ea aproape că nici nu mai poate fi recunoscută. Doar vestiarele — acum magazii — își mai afirmă prezența. Deci încă un teren în minus, pentru că altul nu i-a luat locul.

★

Firește, situația poate fi îndreptată luîndu-se ca punct de plecare refacerea stadionului Gloria. Numai că simpla înnoire a cîmpului de joc nu este suficientă. Reamenajarea vestiarelor și a tuturor anexelor este absolut necesară. Asta însă numai dacă forurile sportive locale doresc ca Aradul să continue să fie și mai departe ceea ce am scris la începutul acestor rînduri : un adevărat oraș al fotbalului.

Mircea TUDORAN

DOBRIN ȘI „MARACANA" PITEȘTEANĂ

Piteștenii sînt bucuroși peste măsură : în afară de faptul că echipa lor favorită, F. C. Argeș, se află în plutonul fruntaș al clasamentului, dar au dat echipei naționale pe *omul* și jucătorul *Dobrin*.

Am subliniat cuvîntul om pentru a arăta specialiștilor sau nespecialiștilor care mai au vreun dubiu asupra lui Dobrin, că el este un om al societății noastre, crescut și educat de societatea noastră, este un bun soț, tată, fiu, coleg sau prieten ; dar oricare om este supus greșelilor. Susțin acestea fiindu-i, o bună perioadă de timp, coleg de echipă și cunoscîndu-l mai îndeaproape decît alții.

Unii or să spună că acum, cînd Dobrin se află iar în vîrful piramidei, se ivesc și prieteni sau colegi care se mîndresc cu tangențiala viață dusă alături de el. Dar am fost și sînt alături de bucuriile și necazurile lui, așa cum sînt și piteștenii din rîndul cărora s-a ridicat.

Ca despre orice mare vedetă, oamenii se întreabă : Unde a apărut ? Cine l-a descoperit ? Cine l-a format ?

Unde ? În „Maracana" din Pitești, un maidan pe malul rîului Argeș, un adevărat „bazar" al fotbalului piteștean. Pe el jucau legitimați sau nelegitimați, de la copii de 6—7 ani pînă la foștii fotbaliști, cei trecuți de 40 de ani. Se juca fotbal de dimineață pînă seara. Chiar și la lumina lunii. În acest „bazar" s-a format Dobrin, aici și-a format deprinderile tehnice. Fără antrenor care să-i arate ceva, dar nici SĂ-L OPREASCĂ de la ceva ; apoi a venit la echipa de juniori a asociației sportive Dinamo Pitești unde își făcea antrenamentul de mijloc al zilei. Căci înainte și după acest antrenament era prezent în jocurile de pe „Maracana".

În această perioadă, spectatorii veniți să asiste la jocurile echipei de seniori, soseau mai de vreme la stadion pentru a asista și la partida juniorilor : doreau să-l vadă pe micul jucător cu mers de giscan care dădea pur și simplu recitaluri de măiestrie fotbalistică. Acest mic „giscan" nu era altul decît Dobrin.

Și iată că în 1963, cînd încă nu împlinise 16 ani, Dobrin este introdus în meci oficial al seniorilor, la Cluj, în ultimele 15 minute ale unui meci cu „U". De atunci treptat, treptat a ajuns omul de bază al echipei sale.

Cine l-a format ? El singur s-a format, și-a format un joc specific, o personalitate în joc. Pentru Dobrin nu există diferență atunci cînd are în fața sa pe Facchetti sau pe un oarecare din campionatul județean : joacă cu aceeași dezinvoltură și siguranță.

Nu se poate spune că nu a fost ajutat în plămădirea personalității sale. Da, dar așa cum îndrumările tactice i-au fost date pe parcursul anilor de antrenori ca Ianovschi, Ștefan Vasile, Mărdărescu și alții, cele tehnice și le-a format acolo, pe „Maracana", unde era ajutat și încurajat de foști fotbaliști ca Dudu Lăzărescu, Pericle, Claidin, care au fost alături de el și l-au încurajat dîndu-i speranțe, speranțe care acum s-au îndeplinit.

Este adevărat, acum nu mai există această „Maracană" de unde s-au ridicat fotbaliști ca Dobrin, Radu, Prepurgel, Nițâ și alții, dar nu peste mult timp vom auzi poate de un alt maidan transformat într-o nouă „Maracană" piteșteană de unde să răsară alți fotbaliști ca Dobrin. Deja, pe buzele microbiștilor piteșteni umblă zvonul că Dudu Lăzărescu și „trupa" sa au început amenajarea unui alt maidan, a unui nou leagăn pentru fotbalul din Pitești. Îi doresc mult succes și, de asemenea, multă înțelegere din partea organelor locale.

C. MATACHE
fost portar la F. C. Argeș

In urma frumoasei comportări din meciul România — Portugalia, Dobrin a fost primit de tov. Gheorghe Năstase, prim secretar al Comitetului județean de partid, președinte al Consiliului popular al județului Argeș.

Iată-l în fotografie pe Dobrin și soția sa, împreună cu cîțiva din conducătorii echipei F. C. Argeș, avîndu-l în mijlocul lor pe tov. Gheorghe Năstase.

HULIGANI ÎN ECHIPAMENT DE FOTBALIST

Citim și nu ne vine să credem ! Fotbaliști care urmăresc arbitrul, care-și scot gheata din picior ca să-l lovească pe „cavalerul fluierului" fiindcă a avut „îndrăzneala" să-i elimine pe unul dintre ei; fotbaliști care se reped la oamenii de ordine și chiar la milițienii ce aveau în grijă securitatea conducătorilor jocului; fotbaliști care produc busculade !

Toate acestea nu sînt de domeniul basmelor, ci s-au petrecut aevea, în întîlnirea de Divizia C dintre Chimica Tîrnăveni *și* Oțelul Sf. Gheorghe. *După cum ne scrie corespondentul nostru* IOAN DUCAN *din Tîrnăveni, totul a început în min. 85: jucătorul* Savu *de la Chimica, încercînd să-l deposedeze de balon pe* Bozin *de la Oțelul îl faultează, fault sancționat imediat de arbitru. În loc să repună mingea în joc,* Bozin *se repede la* Savu *și-i lovește intenționat. Arbitrul de centru,* Ioan Vințan *din Sibiu, dictează, just, eliminarea lui* Bozin. *Dar acesta nu vrea să părăsească terenul și-i amenință pe conducătorul jocului. Acesta își menține decizia, dar* Bozin *își scoate gheata și-l lovește ! Imediat,* Fülop,

și Antal, *coechipieri ai lui Bozin, în culmea furiei, se reped și ei la arbitri (între timp veniseră tușierii să-l apere pe cel de centru) lovindu-i și bruscîndu-i.*

Spre cinstea lui, antrenorul echipei din Sf. Gheorghe intervine, încercînd să-și potolească jucătorii. Dar totul este zadarnic. Busculada continuă. Intervin și jucătorii din Tîrnăveni pentru a-i apăra pe arbitri și a-i conduce la vestiar. Dar cabina arbitrilor este încuiată și fotbaliștii din Sf. Gheorghe se reped din nou asupra conducătorilor jocului. Este rîndul oamenilor de ordine : căutînd să-i apere pe arbitri, încasează ei loviturile și rămîn cu leziuni, ca de pildă I. Szabo, P. Dragoș și A. Pușcaș.

Sîntem informați că F.R. Fotbal întreprinde o anchetă în acest caz fără precedent în fotbalul nostru. Sperăm că cei vinovați vor fi exemplar sancționați.

GH. RUSU-ABRUDEANU, București. 1) **Buzeșan** este legitimat din martie 1966 la Flamura roșie Sibiu, **Gross** antrenează pe Nicolina Iași, fostul piteștean **Valcan** este legitimat la Gloria C.F.R. Galați, **Văcaru** — la Independența Sibiu, iar fostul dinamovist **Varga** a jucat cîtva timp în R. F. a Germaniei și Olanda, la echipe de mai mică importanță. 2) În partida de la 16 februarie 1966 disputată la Brașov în cadrul „Cupei orașelor tîrguri", cînd a cîștigat cu 4—2 în fața formației Espanol Barcelona, Steagul roșu a alinIat următorul „11" : **Adamache — Ivăncescu, Jenei, Naghi, Zaharia — Pescaru, Campo — Hașoti, Necula, Goran, Győrfi.** Cîștigînd cu 4—2, Steagul roșu a refăcut diferența de două goluri (pierduse la Barcelona cu 3—1) și a urmat al treilea joc, tot la Brașov, cînd Espanol a cîștigat cu 1—0. În acest al treilea meci, antrenorul spaniolilor a fost Di Stefano, care n-a luat parte la joc.

I. F., Medgidia. 1) Rezultatele tuturor finalelor „Cupei României", ca și alte amănunte asupra acestei competiții, le puteți afla în „Anuarul fotbalului românesc", apărut în cursul acestui an și pe care credem că-l veți mai găsi fie în librăriile din Medgidia, fie în cele din Constanța. 2) În primele opt etape din acest campionat, arbitrii au dictat 14 lovituri de la 11 m. : 11 dintre ele au fost transformate și numai trei ratate. Interesant de remarcat că cele trei ratări au avut loc pe teren propriu : Ivăncescu — Steagul roșu (etapa a 5-a) în partida cu Dinamo București, Libardi — Jiul (etapa a 6-a) în jocul cu Steaua și Suciu — Crișul (etapa a 8-a) în meciul cu Dinamo Bacău.

I. CIORTEA și EUG. POPA, Lupeni. Folosim rîndurile de față pentru a răspunde și celorlalți corespondenți care, săptămînal, ne trimit cronici ale meciurilor divizionare B și C : nu le putem publica decît pe cele ale corespondenților cu care, în prealabil, am luat legătura telefonic. Asta, pentru a li se asigura și spațiul necesar. Cronica dv. la meciul Minerul Lupeni — Metalul Topleț (7—0) în nici un caz nu ar fi putut vedea lumina tiparului pentru că a ajuns după ce revista plecase la tipar.

R. DINU, București. Nu am auzit despre cursuri de crainici sportivi. În orice caz, pentru o astfel de specialitate trebuie cîteva calități specifice, printre care o bună dicțiune, debit verbal, spontaneitate dar și logică în construirea frazei, o bună cunoaștere a fenomenului sportiv (probleme de metodică, de antrenament, de organizare, de regulament etc.), o bună documentare în acest domeniu și, firește, studii superioare. Dar cel mai bun lucru este să vă adresați direct radio-televiziunii.

ION I. PÎRVU, orașul Urlați, jud. Prahova. „Am încredere în antrenorii echipei naționale", scrieți dv. în finalul rîndurilor adresate redacției. Dacă aveți, atunci să-i lăsăm pe antrenori să stabilească tactica de joc pentru meciul cu Grecia, sarcinile celor 11 fotbaliști tricolori.

GH. PARASCHIV, Buziaș. Ne face plăcere să transmitem pe această cale felicitările adresate echipei naționale de fotbal și antrenorilor ei de dv., ca și de foarte mulți cititori ai revistei noastre. Cît despre cupele cu șampanie, să le bem și după meciul de la 16 noiembrie.

FLORIAN TENȚ, Oradea. În aceste zile de euforie, vă mai aduceți aminte de „Zürich" ? În acel meci, de tristă amintire, 7—1 în favoarea elvețienilor la 24 mai 1967, am alinIat următoarea echipă : M. Ionescu (min. 46 : Datcu) — Popa, Nunweiller III, D. Nicolae, Mocanu — Ghergheli, Dobrin — Pîrcălab, Dridea I, Ion Ionescu, Lucescu. Golul nostru a fost realizat de Dobrin în min. 70, cînd scorul era 7—0.

COSTEL BRATU, comuna Scurtu, jud. Teleorman. 1) Dinamo București a învins cu 5—3 (1—2) pe Steaua în finala ediției 1963—1964 a „Cupei României", alinIînd formația : Datcu (Uțu) — Ștefan, Nunweiller III, Nunweiller IV, Ivan — Em. Petru, Oct. Popescu — Pîrcălab, Nunweiller VI, Frățilă, Haidu. Golurile au fost marcate, în ordine, de : Oct. Popescu (min. 3), Creiniceanu (min. 12), Constantin (min. 14), Nunweiller VI (min. 53), Pîrcălab (min. 60), Constantin (min. 63), Frățilă (min. 83) și Oct. Popescu (min. 88). 2) La 22 noiembrie 1967, șase luni după dezastrul de la Zürich, am învins pe vice-campioana lumii, reprezentativa R. F. a Germaniei cu 1—0 la București. În formația noastră au jucat : Haidu — Sătmăreanu, D. Nicolae, Dan, Mocanu — Ghergheli, Koszka — Pîrcălab, Dobrin (min. 6 : Constantin), Ion Ionescu, Kallo. A marcat Ghergheli în min. 88.